

NO. 143

AMERIŠKA DOMOVINA

Anton Kacjan 9-12
Terminal Tower
Room 2310
Cleveland, O. 44113

AMERICAN IN SPIRIT
IGN IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, THURSDAY MORNING, JULY 27, 1972

STEV. LXXIV — VOL. LXXIV

Sprememba kitajske obrambe proti ZSSR

Ameriški obveščevalni strokovnjaki sodijo, da gradi Kitajska taktično jedrsko obrambo proti Sovjetski zvezi.

WASHINGTON, D.C. — Ameriški strokovnjaki za Kitajsko prihajajo do zaključka, da je Kitajska začela graditi taktično jedrsko obrambo proti Sovjetski zvezi neposredno ob meji Mandžurije in dalje v notranji Aziji. Preje je imela načrt poskušati zadržati sovjetski napad z milico in polvojaškimi enotami v obmejnem področju, pa se mu resno upreti z rednimi oboroženimi silami šele globoko v notranjosti, ko bi gerilici sovjetske čete nadlegovali v ozadju.

Opozarjajo na dejstvo, da je Kitajska preskusila v zadnjem času vrsto malih jedrskih bomb v obsegu 10 do 30 kiloton, ki jih lahko ponesejo na cilj kitajski lovci-bombniki F-9. Ta letala Kitajci vztrajno grade po okoli 15 na mesec in jih naj bi imeli vsaj 200 že v rednih letalskih enotah.

Zahodni strokovnjaki sodijo, da imajo Kitajci od 50 do 100 taktičnih jedrskih bomb, dopuščajajo pa tudi, da je število teh trikrat večje. Do takega zaključka prihajajo na temelju zmogljivosti produkcije plutonija in urana treh kitajskih zadevnih središč. Kitajci so preskusili že tudi vodikovo bombo z jačino 3 megatonov in izdelujejo nemara te bombe za glave medcelinskih raket, ki pa jih doslej še niso preskusili. Pripravljenih za rabo naj bi Kitajci imeli od 15 do 60 raket za daljave do 600 milj in nekaj manj za daljave do 1200 milj.

V zadnjem času naj bi bili Kitajci poslali nekaj svojih najboljših divizij, ki so stale dolgo na obalnem področju nasproti Formoze, na mejo proti Sovjetski zvezi. V Pekingju naj bi prišli do prepričanja, da jim Formoza sama brez ameriške podpore ni nevarna. Na to podporo ne računajo, če bi se Kitajska zapletla v vojno z Rusi.

Kitajske vojaške priprave kažejo, da strah pred Sovjetsko zvezo ni nič popustil, se je preje povečal in Peking hoče imeti čim bolj proste roke, če se bo moral kdaj res braniti pred napadom na severu.

Ne toliko volivcev kot finančnih podpornikov

WASHINGTON, D.C. — Demokrati v Teksasu sodijo da Connallyjeva podpora Nixona pri volitvah v novembru ne bo toliko važna pri številu volivcev kot pri številu podpornikov demokratske stranke.

Napovedujejo, da bo J. Connally potegnil večje število volivcev na Nixonovo stran, pa odtegnil tudi večje število finančnih podpornikov demokratske stranke.

Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno, deževno, najvišja temperatura okoli 75.

Gena hrane v juniju porasla prav izredno

WASHINGTON, D.C. — Hrana je porasla pretekli mesec zaradi izrednega dviga cen izdelnih pridelkov za 2,8% skupno povprečno za 0,9%, kot je objavilo včeraj poljedelsko tajništvo. Porast je največji od preteklega februarja, ko je znašal 1,9%.

Cene hrane so v marcu in aprilu nekaj padle, pa so nato zopet začele rasti in se sedaj za 0,6% nad onimi v letošnjem marcu in za 3,6% na onimi v lanskem juniju.

Posebno so se dvignile cene mesa, govedine, svinjine, pa tudi nekatere perutnine. Porasla je tudi cena svežega sadja, medtem ko so jajca nekaj cenejša.

Po računih poljedelskega tajništva stane pri sedanjih cenah hrana povprečno družino štirih članov letno \$1,299, \$11 več kot pred enim mesecem in \$2 več kot v preteklem februarju.

V Franciji ostrejši nadzor nad TV-radiem

PARIZ, Fr. — Vlada je ostrejša prišla vodstvo državne televizijske in radijske mreže. Njenega dosedanjega vodnika Pierra Desgrupes, ki se je zavzemal za čim bolj neodvisno poročanje, je novi generalni direktor gaullist Arthur Conte odstavil.

Televizija in radio sta bila zapletena v politične in umetniške prepire, pa tudi v razna podkupovanja, kar je vse napravilo izredno slab vtis na javnost. Vlada stranka je silila že v prejšnjega predsednika Chabana Delmasa, naj vendar stopi tej državni ustanovi trše na prste. Ta se je temu upiral, novi predsednik vlade Pierre Mesmer se je naloge lotil in jo začel tudi reševati.

Preiskava je premalo

V W. Virginiji so zazidali vhod v premogovnik, iz katerega so brez uspeha skušali rešiti 9 rudarjev, ki jim je požar zaprl možnost izhoda.

BLACKSVILLE, W. Va. — Državne in zvezne oblasti so začele preiskavo o vzrokih nesreče, ki je končala življenje 9 rudarjev v premogovniku Consolidation Coal Co. Blacksville No. 1. Rudnik so zapečatili, ko je prišlo do novih eksplozij in prepuštili 9 v rudniku ujetih rudarjev njihovi usodi. Njihova trupla bodo rešili iz rudnika, kadar bodo tega po mesecih zopet odprli.

Ujeti rudarji so bili v rudniku od sobote, ko je nastal v njem požar in jim zaprl izhod. Reševalci so jim naročili, naj se umaknejo k jaškom za ventilacijo, kjer jih bodo skušali rešiti. Kljub napornim in obsežnim poskusom reševalne skupine niso mogle do ujetih rudarjev, ki niso dali od sobote od sebe nobenega znaka več. Prevladovalo je mnenje, da so morali biti že vsi mrtvi, ker so iz rudnika prihajali strupeni žvepleni plini.

Nesreče v naših rudnikih, posebno v premogovnikih, so precej česte, njihove žrtve številne. Po vsaki nesreči so obsežne preiskave o krivdi in odgovornosti za nesreče, kaj več pa je redko storjenega. Bil bi že skrajni čas, da dobi ta dežela točen in oster zakon o varnosti v naših rudnikih, ki ga naj oblasti prav tako odločno in dosledno izvajajo. Družba, ki je lastnica rudnika, v katerem se je nesreča zgodila, naj bi bila samo v zadnjih nekaj letih kršila predpise o varnosti več kot stokrat.

Polniško nadzvočno letalo bodo le gradili?

WASHINGTON, D.C. — Nekateri v Beli hiši so namignili letalski industriji na zahodni obali, da bo predsednik Nixon verjetno obnovil napor za gradnjo ameriškega potniškega letala z nadzvočno brzino, če bo novembra ponovno izvoljen.

Kongres je ukinil lani podporo za gradnjo takega letala največ na prizadevanje zagovornikov čistega okolja. Sedaj so prepričani, da je mogoče ta vprašanja rešiti, če bi se le pokazalo, da bi bilo letalo samo ekonomično in rentabilno.

Francozi in Angleži že dalj časa preskušajo svoje skupno razvito nadzvočno potniško letalo Concorde, ki pa ne obeta posebne donosnosti. Letalo je premajhno in predrago, da bi moglo biti donosno. Za enkrat še ni rešeno tudi vprašanje dovoljene meje šuma in dolžine leta. Trdijo, da Concorde letali, ki ju sedaj razkazujejo, nista sposobni polno obremenjeni poleteti iz Pariza v New York.

Ameriško nadzvočno potniško letalo bi bilo precej večje in bi nemara uporabilo skušnje Concorde, s čimer bi bilo verjetno prihranjenega veliko truda in denarja pri gradnji.

Kitajska kupila dve Concorde letali

PARIZ, Fr. — Zastopnik Kitajske je podpisal z družbo, ki gradi znana nadzvočna potniška letala Concorde, pogodbo o nakupu dveh takih letal, ki naj bi bili dobavljeni leta 1977.

To je prvi tuji nakup teh letal. Doslej je naročilo za 5 takih letal dala Britanska potniška letalska družba, med tem ko se Air France še ni dokončno vezala.

IZRAEL POZIVA EGIPT K OBNOVITVI RAZGOVOROV

Predsednica izraelske vlade Golda Meir je pozvala včeraj predsednika Egipta Anvarja Sadata, naj se ji pridruži na temelju enakosti v skupnem naporu za rešitev sporov.

JERUZALEM, Izr. — Položaj na Srednjem vzhodu je prešel v novo razdobje z odslovlitvijo sovjetskih vojaških svetovalcev in strokovnjakov iz Egipta. To je odprlo možnosti novim poskusom reševanja sporov med Izraelom ter njegovimi arabskimi sosedi, prav posebno z Egiptom. Tako je predsednica izraelske vlade Golda Meir včeraj pozvala predsednika Egipta Anvarja Sadata, naj na temelju enakosti obnovi razgovore z Izraelom o rešitvi vseh sporov, predvsem seveda glede meja. Sadat je v svojem govoru pred kongresom Arabske socialistične unije dejal, da ne bo sedel za isto mizo s predstavniki Izraela, dokler bo imel ta zasedeno egiptsko ozemlje.

Golda Meir je dejala: "Izgleda bi, da je ta ura v zgodovini Egipta — dejansko, naj bi bila — primerna ura za spremembo. In če je res ura spremembe, ne pustimo, da bi jo zamudili." Predsednica vlade Izraela je s svojimi besedami bolj pozivala predsednika Egipta, kot pa bi temu stavljala dejanske ponudbe. Očitno je, da v Jeruzalemu ne boje zamuditi ugodnega trenutka, četudi nemara čutijo, da čas za resnična pogajanja še ni prišel.

Sadat je z odslovlitvijo sovjetskih vojaških svetovalcev dobil nekaj prostejše roke in pridobil na ugledu v lastni deželi, v javnosti in med vojaštvom. S tem korakom je priznal istočasno zaradi "izčrpanosti in utrujenosti". Sen. Eagleton je dejal časnikarjem, da se je o svojem zdravju razgovarjal pred demokratsko konvencijo in na njej s svojo ženo, ni pa o tem nič rekel sen. McGovernu, ko ga je vprašal zaradi kandidature za podpredsednika. Dejal mu je, da je njegovo zdravje trdo in zanesljivo.

Nekatere vesti trdijo, da je vsakemu tveganju, ki bi jih moglo privedi do soočenja z ZDA na Srednjem vzhodu. Egiptu so dobavili ne le dovolj, ampak celo preveč orožja, saj naj bi bila prišla kar po tri letala na vsakega izvežbanega egiptskega pilota. Prav tako je na pretek pehotnega orožja, tankov in vsega drugega. Le ofenzivnega orožja moderne vrste Rusi Egiptu niso marali dati. Niso pozabili, kako so Izraelci odnesli od tam celo prevozno radarsko postajo, ki so jo Rusi dobavili Egiptu.

V Kremlju so se odločili proti vsakemu tveganju, ki bi jih moglo privedi do soočenja z ZDA na Srednjem vzhodu. Egiptu so dobavili ne le dovolj, ampak celo preveč orožja, saj naj bi bila prišla kar po tri letala na vsakega izvežbanega egiptskega pilota. Prav tako je na pretek pehotnega orožja, tankov in vsega drugega. Le ofenzivnega orožja moderne vrste Rusi Egiptu niso marali dati. Niso pozabili, kako so Izraelci odnesli od tam celo prevozno radarsko postajo, ki so jo Rusi dobavili Egiptu.

Nobenega dvoma ni, da bo preteklo dvomeno stanje sen. Eagletona igralo pri volitvah svojo vlogo, če bo ostal podpredsedniški kandidat. Položaj podpredsednika ZDA je preveč važen, ker se lahko zgodi vsak čas, da prevzame vodstvo dežele, če se predsedniku kaj zgodi, da bi mogli volivci mimo njega. Ker so izgledi demokratskih kandidatov na zmago pri volitvah že tako precej skromni, bodo odgovorni demokrati in vodniki demokratske volivne kampanje vprašanje zdravja podpredsedniškega kandidata v preteklih letih verjetno temeljito pretehtali in napravili sklepe, ki se jim bodo zdeli potrebni.

Nobenega dvoma ni, da bo preteklo dvomeno stanje sen. Eagletona igralo pri volitvah svojo vlogo, če bo ostal podpredsedniški kandidat. Položaj podpredsednika ZDA je preveč važen, ker se lahko zgodi vsak čas, da prevzame vodstvo dežele, če se predsedniku kaj zgodi, da bi mogli volivci mimo njega. Ker so izgledi demokratskih kandidatov na zmago pri volitvah že tako precej skromni, bodo odgovorni demokrati in vodniki demokratske volivne kampanje vprašanje zdravja podpredsedniškega kandidata v preteklih letih verjetno temeljito pretehtali in napravili sklepe, ki se jim bodo zdeli potrebni.

NEW YORK, N.Y. — V enem tednu, končanem pretekli četrtek opolnoči, je bilo na področju New Yorka umorjenih ali ubitih 57 ljudi. To je doslej rekord za kratko dobo 7 dni.

WASHINGTON, D.C. — V osmih državah ZDA, s Kalifornijo na čelu, je vpisanih nad polovico vseh avtomobilov v deželi.

Iz Clevelanda in okolice

Iz bolnišnice — Mrs. Angela Lorber, 718 E. 157 St., se je vrnila iz Woman's bolnišnice in se zahvaljuje za obiske, pozdrave in posebno sosedom za pomoč.

Na važnem mestu — Rojaka dr. Vlada Rusa, ki je doslej poučeval ruščino na Case-Western univerzi v Clevelandu, je imenoval mestni župan R. J. Perk za direktorja CAMPS, koordinacijskega sistema za delovno silo. Čestitamo!

K molitvi — Clanice Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete so vabljene nocoj ob sedmih v Železnih pogrebni zavod na E. 152 St. k molitvi za umrlo članico Ano Stupar.

Obtožena umora žene — Dentist Charles C. Reed Jr. v Lyndhurstu je bil včeraj prijet in obtožen umora svoje žene pretekli torek v svoji hiši. Sam je dejal, da jo je ustrelil, ker je mislil, da je "vlomilec". Z njo se je poročil šele letos 5. maja, pa so, kot trdijo, "obstojale med njima razlike". Oblasti niso razkrile, v čem naj bi te "razlike" obstojale, prav tako ni bilo nič povedanega, zakaj so C. Reeda obtožili umora in ne le uboja. Za umor je treba dokazati premišljenost in predhodno namero, uboj človeka izvrši v hipni jezi ali razburjenosti.

Zadnje vesti

AKRON, O. — Vse kaže, da ko štrajk odvaževalcev smeti in odpadkov končan. Sporazum, ki je bil dosežen, morajo člani unije le še potrditi.

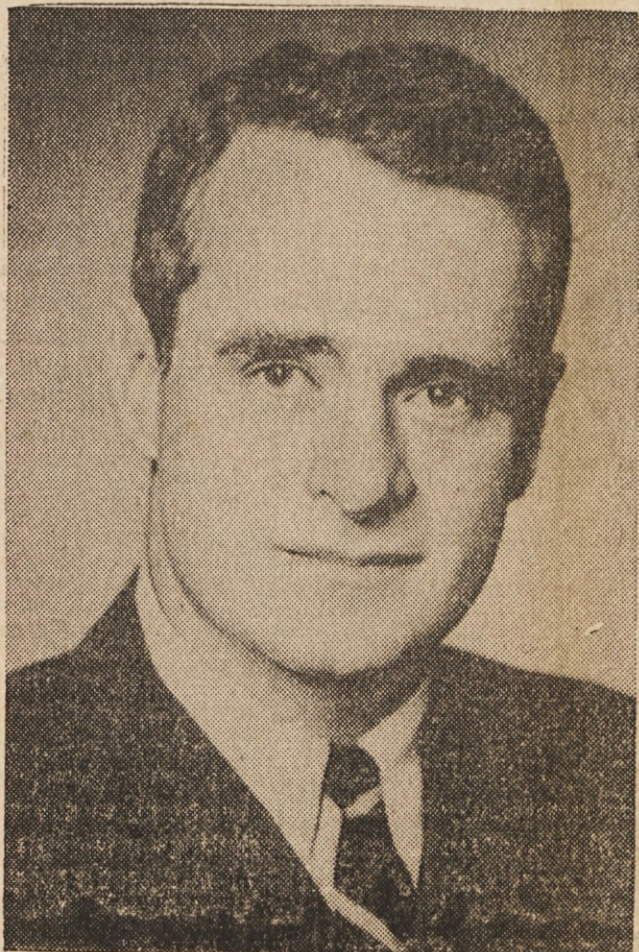
CUSTER, J. D. — Predsedniški kandidat sen. G. McGovern je včeraj dejal, da se ne bo podal pritisku in bo obdržal sen. Eagletona na volivnici kljub razkritju o njegovi zdravstveni preteklosti, ki je povzročila precej vznemirjanja ne le v vrstah vodnikov demokratske stranke, ampak po vsej deželi. McGovern je dejal, da je 1000% gotov za sen. Eagletona.

LONDON, Vel. Brit. — Izpustitev zaprtih pet pristaniških delavcev je včeraj končala štrajk pristaniškega delavstva, štrajk pri večini časopisja, pa odstranila tudi nevarnost splošnega štrajka v Veliki Britaniji, s katerim je grozilo organizirano delavstvo. Odprt spor med unijami in vlado je bil s tem le odložen, ne pa rešen.

SAIGON, J. Viet. — Ko vlada zatrjuje, da je pokrajinsko mesto Quang Tri v oblasti njenih oboroženih sil, govore neuradni podatki, da je vsaj še del mestnega središča v oblasti rdečih, ki so dobro utrjeni in se vstrajno branijo. Vlada naj bi bila poslala svojim silam na pomoč danes nov oddelek 500 mož.

REJKJAVIK, Island. — Včeraj sta B. Fischer in B. Spassky končala svojo sedmo partijo z remijem. S tem je stanje 4:3 za Fischerja. Danes bosta igrala 8. partijo od 24, ki naj odločijo svetovno prvenstvo v šahu.

BELFAST, S. Ir. — Spopadi in streljanje, pa tudi bombni napadi se nadaljujejo. Protestanti so včeraj v spomin in počastitev žrtve preteklega tedna ustavili vse delo.

Sen. Thomas F. Eagleton

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 143 Thurs., July 27, 1972

Sovjetski vpliv na Srednjem vzhodu je zašel v preskušnjo

II.

Naser je postal previden. Ko je bil od Izraelcev trikrat tepen, vsakokrat hušje, ni maral več nobenih naglih in nepremišljenih korakov. V odprt boj se ni hotel spustiti, dokler ne bi bil popolnoma pripravljen. Odločil se je za izčrpanje Izraela.

To so začeli palestinski gverilci, ki so imeli svoja glavna oporišča v Jordaniji in Libanonu, delno v Siriji, medtem ko jih Naser v Egipt ni pustil. Ti naj bil Izrael stalno vznemirjali z vpadi preko meje, pa tudi s sabotažami in bombnimi napadi v samem Izraelu in v po Izraelu zasedenih ozemljih. Uspehi so bili skromni, palestinski gverilci so postali kmalu bolj nevarni arabskim režimom samim kot Izraelu. Jordanijski kralj Husein je končno nastopil z vso silo proti njim in jih strl. Sedaj so omejena njihova oporišča na Sirijo in Libanon. V zadnjem času jih tudi Libanon skuša spraviti proč od meja Izraela.

Naser je začel sam nadlegovati Izrael s streljanjem preko Sueškega prekopa in ustvaril ob njem stanje "ne vojna ne mir". Izrael je na to odgovoril z izgradnjo obrambne črte vzdolž prekopa in z obsejnim letalskimi napadi daleč v notranjost Egipta v pomladnih mesecih 1970. Egipt je tako potegnil zopet krajši konec. Tedaj je Naser naprosil Sovjetsko zvezo za protiletalske rakete, ki bi naj ustavile izraelske letalske napade na Egipt. Obstojala je celo možnost, da Izraelci napadejo novo zgrajeni Asvanski jez.

Sovjetska zveza je poslala v Egipt najprej protiletalske rakete SAM 2, ki so se jim pa izraelska letala izogibala s tem, da so letela tik ob zemlji. V obrambo proti temu so poslali Rusi nato rakete SAM 3. Vse te rakete in radarske naprave za njihovo vodenje so upravljali sovjetski vojaški strokovnjaki, ki so prišli z njimi v Egipt.

Po posredovanju ZN je prišlo avgusta 1970 do premirja ob Sueškem prekopu. Obe strani sta izjavili, da ne bosta tekem njegovega trajanja poskušali spreminjati obstoječega vojaškega položaja. Egipt je s pomočjo Sovjetske zveze to obljubo prelomil, ko jo je komaj dal. Premaknil je namreč baterije SAM 2 in SAM 3 raket skoraj neposredno do Sueškega prekopa, med tem ko so bile te dotlej od tega oddaljene več desetih milj. Izrael se je jezil in protestiral, pa mu ni nič pomagalo. ZDA, ki naj bi bile nekako jamčile za veljavnost in trdnost dogovora o premirju, niso na jezo Izraela ukrenile nič, četudi so po daljšem času priznale, da je Egipt dejansko kršil dogovor.

Ko je dogovor potekel, ga ni nihče uradno podaljšal, pa tudi nihče kršil. Ostal je v veljavi do danes. Tekom njegovega trajanja je Egipt izpopolnil svojo protiletalsko obrambo do velike učinkovitosti, tako so vsaj trdili. Ta učinkovitost je slonela v glavnem na ruskih vojaških strokovnjakih pri protiletalskih raketah SAM in pri kakih 200 ruskih pilotih modernih lovskih jet letal.

Egipt je bil na ta način kar precej varen pred nenadnim izraelskim napadom, kar je bilo Kairu všeč, toda ne dovolj. V Kairu so zahtevali od Sovjetske zveze ofenzivno orožje v tolikšni meri, da bi lahko učinkovito napadli Izrael. V Moskvi so videli v tem preveliko nevarnost spopada z ZDA, zaščitnico Izraela, in so Egiptu tako orožje sicer obljubili, pa ga ne dobavili. Nestrpnost in nejevolja sta postajali vedno večji, ko so sovjetski vojaški svetovalci in strokovnjaki dajali o egiptskih oboroženih silah nič kaj pohvalne izjave, ki so vse našle pot v javnost.

"Leto odločitve", kot je Naserjev naslednik Sadat označil lansko leto, je minilo brez odločitve. Ko je bil v letošnjem maju predsednik ZDA Nixon na obisku v Moskvi, sta vladni obeh svetovnih sil izjavili ob koncu obiska, da hočeta sodelovati pri miritvi Srednjega vzhoda. V Kairu so v tem videli sklep Sovjetske zveze, da Egiptu ne bo dala zahtevanega ofenzivnega orožja, ker hoče skupaj z ZDA ohraniti sedanji položaj, kar smatra Egipt za nesprejemljivo.

Sadat je trd in veren musliman, ki komunistov ne mara. Lani je nastopil proti njim v Egiptu češ, da so kovali proti njemu zaroto. Prijel jih je in postavil pred sodišče, ki jih je po večini obsodilo na dolgoleten zapor. Ko je skupina levicarjev s podporo sovjetskega poslanstva v Sudanu izvedla prevrat, sta Sadat in libijski Kaddafi podprla predsednika Sudana Nimeirija, da je prevratnike zdrobil in se vrnil na oblast. Sudan je nato pognal vse sovjetske svetovalce in zastopnike iz dežele.

V Egiptu je polagoma prevladalo mnenje, da kljub vsej povezavi s Sovjetsko zvezo ta Egiptu ne bo pomagala, da bi pregnal Izraelce s Sinaja. Če je tako, čemu torej trpeti neljube tujce na svojem vratu?

Sadat se je po treznem preudarku in po posvetovanju s svojimi najožjimi sodelavci in po razgovoru z vojaškimi

vodniki odločil za odslovitve sovjetskih vojaških svetovalcev in vojaških strokovnjakov. Pretekli teden so ti začeli trumoma odhajati domov. Koliko jih bo v Egiptu ostalo, če jih bo sploh kaj, o tem se zdaj dogovarjajo zastopniki Kaira in Moskve.

Egipt ne mara pripadati nobenemu bloku, je dejal zadnje nedelje zastopnik vlade Mohamed Hasan el Zayyat. Hoče biti nevtralen, kot je bil leta 1952, ko se je Naser pridružil Nehruju in Titu v snovanju nevtralnega bloka. Egipt hoče imeti zopet svobodne roke. V kolikor bo pri tem vztrajal in odpovedal Sovjetski zvezi letalska in pomorska oporišča, bo njen položaj v Sredozemlju oslavljen, s tem pa bo oslavljen tudi njen vpliv v vsem arabskem svetu z izjemo Iraka, ki je postal nov zaveznik Sovjetske zveze letošnjo pomlad.

Mnenja in vesti

iz Železnega okrožja

Piše Andrejček

Duluth, Minn. — Zdaj smo sredi poletja. Letos je vzel precej časa, da smo do poletja prišli. Pomlad je sicer bila napovedana v koledarjih, a bilo jo je prav malo. Vsaj take ne, kakršnih pomladni smo bili navajeni tam po dolinah, goricah in hribčkih v stari domovini. Tam so včasih o sv. Juriju in še preje že vipavske sladke češnje prodajali. Tu pri nas v naši hladni Minnesoti pa so nam tisti, ki vremena "rihtajo" in obratujejo, letos skoro do Kresa še led in sneg ponujali. Tako je. Nismo samo ljudje čudni, še bolj čudna so vremena in pa "teta" narava, ki ima pri tem veliko besedo, kakšna vremena se naj nam daje in nakazuje.

Ker smo v časih, ko se to dvajseto stoletje po Kr. že skoro poslavlja od nas in ljudje so tudi od dneva do dneva bolj in bolj politični, so tudi vremena in vse drugo je bolj in bolj politično. Ne obupujmo pa, če danes ni še vse tako, kakor bi radi. Jutri bo boljše — svetlejše sonce bo sijalo in svetlejše zvezdice bodo nam ob večerih migljale in nas pozdravljale...

* POČASI SE RAZSVETLJUJE v glavah nekaterih, kam gredo in kdo prejema po zaslugah in pravih upravičenostih javne podpore? Po velikih industrijskih mestih je zadnje čase veliko brezposelnih ljudi. Veliko belih, veliko več pa črnih in raznih temnih iz raznih južnih (latinskih) držav. V federalnih in državnih uradih po nekaterih takih vlemestih zmanjkuje denarja in sredstev za take podpore. Mesta prosijo bolj in bolj, naj se jim pošlje več denarja iz zveznih virov za take zadeve. Te pa svetujejo, da naj se obračajo povsod na svoje države itd. Denarja pa je manj in manj za take zadeve in ga bo najbrže čedalje manj, če bodo te razmere nadalje take, kakor so sedaj.

Da je med brezposelnimi vedno več črnih in latinskih priseljencev, je znano. Med njimi ni izjurnih poklicnih delavcev za razna stavbinska in druga dela. Samo težakov se dandanes več toliko ne rabi, ker težka dela zdaj opravljajo s stroji. Te obratovati pa ne znajo, če niso tisti, ki jih vodijo, za to izučeni. Ko povzroča, da navadnih težakov za razna ročna dela ni več toliko potreba. Prihaja pa takih vedno več in več v razne kraje. To bodo morale oblasti prej ali slej postaviti pod strogo kontrolo, če ne bo zahtev za javne podpore v takih slučajih toliko, da jih ne bo moč zmagavati.

O tem zadnje čase razpravljajo in proučujejo odbori raznih mest, kako rešiti te krize. Zadnje čase se je vršilo po vzhodnih mestih in po zapadnih krajih naše Unije več posvetovanj med župani. Nekateri župani so dokazali, kako beli naseljenici v njih krajih plačujejo vrste davkov, kot dohodninske, zemljiške in od vsega, kar nabavljajo in kupujejo. Saj dandanes je vse obdavčeno, od zobortreba do zadnjega 'knofa' pri hlačah.

Ko so pred nedolгим glede tega razpravljali razni župani, je

župan iz Gary, Ind., ki je črnc, omenjal, da se črne prosilce za podpore premalo upošteva včasih in v raznih zadevah, mu je župan drugega vlemesta odgovoril, da v njegovem mestu belci plačajo dohodninskega davka samo do 85% vsega in le kakih 15% pa drugobarni. Koliko je še zemljiškega davka. V primeri prijav za javne podpore pa je bilo od belih le nekako 30% vseh prijavitelcev, nad 70% pa drugobarnih. Če tako, to pove, kdo prispeva levji delež v javne podporne sklade in kdo pa prejme levji delež podpor iz njih. Zanimivo, da so začeli računati kdo na tem polju seje in kdo žanje. Morda bo to le počasi odprlo oči tistim, ki imajo s tem opravka, da bodo začeli objavljati tistim, ki menijo, da je Mi-klavž ustanovil religiozne urade samo za nje: Fantje, možički, v šole! Učit se pojditte kakih poklicev in pa kako je treba ravnanj in pa sukati razna orodja pri delu. Če se tega ne boste naučili, še neslane kaše ne bo...

Tako je, vsaka reč en čas trpi in za vsako bolezen so zdravila, pa so tudi za take krize, kakor gori omenjeno...

Pa še drugič kaj o čem drugem. Pozdravljeni vsi!

Andrejček

Piknik Slovenske šole v Collinwoodu

CLEVELAND, O. — Ze smo sredi poletja, te hude vročine, ko si vsak želi sence in hladne vode. Nabiramo si moči za zimski čas, hodimo na potovanja, izlete. Se dober mesec in stali bomo pred šolskimi vrati z našimi otroci. Vse šole potrebujejo naše pomoči, prav tako tudi Slovenska šola.

Par mesecev je vsak ponedeljek v Kulturnem koledarju zapisano, da bo 30. julija piknik Slovenske šole pri Mariji Vnebovzeti v Collinwoodu na Slovenski pristavi. Matere vam bodo postregle v kuhinji, očetje bodo pa pazili, da ne bo prehude žeje.

Prav iskreno pa vabi vse prijatelje in znance

Odbor staršev

Na piknik upokoencev!

EUCLID, O. — Vse članstvo Federacije klubov slovenskih upokoencev opozarjam na naš piknik 9. avgusta na prijetnih prostorih farne SNPJ na Heath Rd. Lani se je pripeljalo na tak piknik kar 8 avtobusov upokoencev in upokoencev, letos pričakujemo še večjo udeležbo. Prav lepo bi bilo, če bi prišli tudi naši sosedje iz Pennsylvanije in Michigana. Prepričan sem, da boste vsi veseli in zadovoljni z nami.

Na razpolago bodo različna jedila, okreplila, poživila in hladila vseh vrst. Kdor se bo hotel zavrteti, bo tudi imel prilžnost, igral nam bo izvrsten trio.

Vse euclidске upokoence, ki nimajo svojih vozil, opozarjam, naj si preskrbe vozni listek za avtobus, ki stane \$1 v obe smeri, čim prej. Pokličite tajnika

Zamana IV 1-4847 ali pa mene 531-3151!

Vsi upokoenci in upokoence na piknik Federacije klubov prisrčno vabljeni!

K. Stokel

Za sirotišče v Gorici!

BEROUN, Minn. — Več članov je že bilo objavljenih v Ameriški Domovini (Iskrena zahvala uredništvu za prijaznost in pomoč!) kakor tudi Ameriški slovenščini. Upam, da je KSKJ bolj uspešna z nabirko, kot sem jaz. Le malo Slovencev se je odzvalo prošnji za pomoč pri zidavi novega Sirotišča v Gorici, ki je namenjeno slovenskim ljudem v zamejstvu. Da se sestre — slovenske šolske sestre — res trudijo, da bi imele potreben dom, je jasno tistemu, ki je kdaj obiskal staro sirotišče.

Ko sem prvokrat obiskal ta zavod — niti se ne spominjam, kako da sem zašel tja — sem našel kupico veselih otrok pod skrbnim vodstvom sester, ki so z materinsko ljubeznijo vzgajale otroke slovenske krvi. Polozaj je bil takrat res žalosten, saj niso imele niti najpotrebnejših, kot npr. kako kopalnico. Sestre so morale kopati otroke v "čebrih". Ker je zavod namenjen slovenskemu življu, mu Italijani niso naklonjeni.

Da sestre res potrebujejo nov zavod, je jasno, saj stara stavba razpada in je prava nevarnost, da se bo prej ali slej razrušila. Zato bi znova rad poprosil dobre ljudi v tej deželi, naj bi vsaj malo delili "blagoslove od zgoraj", s tistimi, ki niso tako bogati blagoslovljeni, kot smo mi v tej deželi. Vsak dar — "vdo-vin dar" bo s hvaležnostjo sprejet in poslan v Gorico in bo vsaj malo olajšal skrb sester, ki ce trudijo, da bi čim več storile v prid slovenskega naroda v tako pomembnem kraju, kot je Gorica. Vsak dar bo objavljen v Ameriški Domovini! Darove lahko pošljete direktno v Gorico (Sirotišče sv. Družine, Via Don Bosco 66, 34170 Gorizia, Italy) ali pa meni.

Do sedaj po poslani darove naslednji dobrotniki: po \$10 Mrs. Rose Culkar, Mr. Jože Vrekar, Mrs. Agnes Stepanich; po \$5 Mrs. Caroline Kucher, Mrs. Franciška Kosem; \$3 Mr. Joseph Levstik. Vsem tem dobrotnikom iskreni Bog plačaj! Naj molitve sester v Gorici izprosijo nebeske milosti in darove in vzbudijo še veliko posnemalcev!

Fr. Gaber
St. Joseph's Church
Beroun, Minn. 55004

Lemoniske droblinice

LEMONT, Ill. — Ko je 16. julija imela Slovenska ženska zveza svoj dan pri ameriški Mariji Pomagaj, je več romaric obiskalo tudi Dom za onemogle. Precej se jih je oglasilo tudi v naši samostanski govorilnici. Posebno se spominjam, da sem tam srečala precej Slovencev iz Indianapolis. Tam so še vedno Slovenci po jeziku in srcu. Z veseljem čitamo v AD in AS, kako si prizadevajo, da bi župnija ostala slovenska, četudi nima slovenskega župnika. Kot razberemo iz zanimivih člankov g. Zofij Barbarich, j. g. župnik kar lepo na roko, da lahko imajo sv. mašo v svojem jeziku. Bogu je gotovo všeč, da vsi tako lepo složno delajo za čast božjo in procvit župnije. Pa še drugo leto na svidenje!

V 17. stoletju je živel v Italiji frančiškanski brat Karl de Sezze (1613-1670). Bil je torej sodobnik sv. Margarete Alakok. Ta preprosti brat, ki ni nikoli študiral bogoslovja ali drugih cerkvenih ved, je postal pisatelj nabožnih knjig, ki so jih s pridom študirali duhovniki. Bil je

velik v ponižnosti in pokorščini, zato je z božjim privoljenjem delal čudeže že v življenju. Ozdravljal je bolne, izgnal hudobca iz obsedencev itd. V samostanu je opravljal najnižje službe. Bil je vratar, vrtnar, kuhar; zakristan je bil, kadar je imel dobrega predstojnika. Navadno pa je hodil z vrečo od hiše do hiše in prosil darov za samostan. Od tega, kar je nabral, je delil ubogim, ki jim je tudi s svojim svetom pomagal. Seveda je v njegovem življenjepisu, ki sem ga slučajno našla v naši knjižnici, tudi veliko napisanega o njegovih videnjih, ekstazah, o tem, da se je včasih dvignil visoko v zrak itd. Satan ga je neprestano preganjal, ni mu pustil spati ponoči itd. A vse to ni tako velike važnosti kot njegovo življenje samozataje, njegove goreče ljubezni do Boga in Marije.

Tudi v času tega svetnika so se dobile ženske, ki so rade bile moderne in razkazovale, kar bi moralo biti zakrito z obleko. Neko tako žensko je večkrat posvaril brat Karl. "Prišel bo dan, ko boš obžalovala pohujšanje, ki ga vzbuja tvoja nesposobna obleka." Ni bilo treba dolgo čakati. Dobila je raka na koži ravno tam, kjer ni bila pokrita. Zraven je še izgubila eno oko.

Tudi neko drugo žensko je Karl posvaril: "Prišel bo čas, ko boš težko našla obleko, da bi se pokrila." Ženska je res s težavo izgubila vse premoženje. Tako je obubožala, da je bila prisiljena prositi brata Karla, naj ji preskrbi obleko in eno odejo.

Naš čas bi rabil takega brata Karla, da bi hodil okrog po mestih in raznih letoviščih in opominjal ženske, naj bodo tako oblečene, da jim ne bi bilo treba zardeti, ki bi srečale Marijo... Če bi ta brat še hodil po zemlji, bi tudi pisal, pisal proti sedanji ženski modi... Najbrž bi pa tudi on nič ne dosegel, ali le malo, ker ženske bolj verujejo v modo kot v tistega, ki jim želi dobro. Svariti je pa vseeno treba... Nismo vede, ne bo imelo nobene veljave pri sodbi...

V Alvernia Manor je dospela naša s. Krunoslava. Studirala je v Rimu in ima že tudi prakso, da sme po pravici nositi ime: doktor. Sestre strežnice bodo zdaj bolj brez skrbi, ker v služaju bolezn ali nesreče kakaga stanovanja bo zdravniška pomoč pri roki. Hvala Bogu tudi za to!

Ravno te dni se mudi pri nas Rev. Robert Wiley, S.M. Njegova mati je Slovenka, Helen Donchez, Prekmurka. Še živi v Bethlehemu, Pa., in spada v faro sv. Jožefa. Oče misijonarja Wiley pa je bil Slovák. Je že v večnosti. Pater Robert, marist, je učenc naših sester, ki uče otroke osnovne šole sv. Jožefa. Torej se je kar spodobilo, da po dolgih letih misijonarjenja zopet sreča tiste, ki so mu s svojim zgledom in dobro besedo pomagale do poklica.

Misijonar Wiley je član Družbe Marije, ki je bila ustanovljena l. 1816 v Lyonu, Francija. Sedanja materina hiša maristov je v Rimu. Družba se je razširila po vsem svetu: Evropi, Južni in Severni Ameriki, Afriki. 350 misijonarjev deluje na raznih otokih Oceanije. 35 maristov misijonari na otoku Bougainville, o katerem smo toliko čitali med zadnjo vojno, kjer so se naši fantje borili proti Japoncem. Ta otok spada pod New Guinea. Prebivalci so Papuanci, ki govorijo svoj jezik, to se pravi: več jezikov. P. Wiley pravi, da imajo ti ljudje 750 jezikov. Ubogi misijonarji, ki se jih morajo učiti! Sv. mašo služijo v treh jezikih: Po šolah — v angleščini, po vaseh — v jeziku kraja; drugod v jeziku, ki je mešanica govornice kraja in angleščine. To se imenuje Pidgin English.

Za bolnike skrbje sestre domačinke. Tudi po misijonskih šolah učijo te sestre — Nazaretske sestre.

Pater Wiley deluje v Bougainville že ves čas, odkar je odšel v misijono. Ker je tudi ta misijonar sin našega naroda, sem radovedna, če ga g. Wolbang pozna. Morda ve zanj, pa še ni imel prilike, da bi ga dal med naše misijonarje. Učenke Mt. Assisi so ga že pred leti adoptirale. Jaz sem pa šele sedaj izvedela o njem, ko sem ga srečala. Kazal nam je filme iz življenja Papuancev. Bog mu daje zdravja še naprej, da bo še veliko duš pridobil za Kristusa. Molimo tudi zanj.

Kaj mi bo "jutri" prineslo? Kaj me bo zadelo to leto? Ali bo boljše ali slabše od letošnjega leta? Prazna vprašanja, brezkoristno uganjanje. Vem samo to: da danes kakor včeraj, da jutri kot danes, da letos kot lansko leto me ljubi Bog. Ljubi me tako, kot želi moje srce biti ljubljeno. Ne, še bolj me ljubi, kot si upam želeli. Vem, da to leto, kot v preteklem, me nosi Bog v svojem naročju, v svojem Srcu. In On v svoji očetovski skrbi bo čul nad vsemi dogajanjmi mojega življenja. Vse, kar me zadene, je On določil v moje dobro in moje srečo.

Čoln, v katerem je sedel Julius Caesar, je vihar na reki skoraj potopil. Veslarji so trepetali od strahu. Ponosno jih pokara Caesar: "Zakaj se bojite? Vozite Caesarja! Kot bi Caesar imel oblast nad vetrovi in valovi! Ta dogodek nas spomni še lepšega dogodka, ko se je Jezus zbudil v čolnu, ki ga je premetaval vihar kot lupino. Vstal je in "zapovedal vetrovom in morju. In je nastala tišina".

Zakaj se bojite, maloverni? Z vami je Jezus! On vas varuje; on skrbi za vas; v svojem naročju vas nosi; v Njegovem Srcu počivate. Kaj vas more tam zadržati?

Gospod, daj nam tako trdno zaupanje v Tvojo vsemočnost, v Tvojo Previdnost, da se ne bomo mudili v praznih skrbih; da bomo več časa posvečali razmišljanju o Tvoji veliki, nepopisni ljubezni, ki gori v Tvojem Srcu do nas; da Ti bomo vračali ljubezen za ljubezen. Da Ti ne bo treba tožiti, kot si nekoč potopil Margareti Alakok, da je svet postal mrzel, brezbrizen do Tebe, da Tvoje Srce hrepeni po ljubezni duš. Pa Gospod, saj je vse odvisno od Tebe. Če vržeš samo iskrico svoje ljubezni v naša mrzla srca, se bodo zopet ogrela in zagorela...

s. M. Lavoslava

Vesti iz Slovenije

Dolgoročno posojilo

Direktor tovarne Sladkogorska in podpredsednik mednarodne korporacije za investicije v Jugoslaviji sta podpisala sporazum o dolgoročnem posojilu tovarni Sladkogorski. Posojilo znaša 4.5 milijona mark, korporacija pa sodeluje še kot partner s poldrugim milijonom mark.

Tomas za smučarske vlečnice

Že prihodnjo zimo bo mogoče kupiti male, montažne, prenosne smučarske vlečnice z vlečno razdaljo 100 do 150 metrov, ki jih bo gnal Tomosov motor. Ideja se je bržkone rodila pri zasebnikih, ki so si sami izdelali vlečnice iz starih mopedov.

V Kamniku 10 ton polžev

V kamniški živilski industriji Eta bodo letos konzervirali 10 tona vrtnih polžev, ki jih v kamniški okolici nabirajo predvsem otroci. Polži niso več le francoska specialiteta, ampak jih radi jedo tudi Slovenci.

Sora na konju

Medvoška tovarna Sora, ki je imela pred nekaj leti precejšnje težave, se zdaj že lahko pohvali z znatnimi uspehi. Produktivnost so povečali za 41, prodajo pa za 71 odstotkov.

F. S. FINŽGAR:

ZA PRAZEN NIČ

“Če mi cepneš, prevoziti ga moram. Tistega Srebrnjakovega krampa boš že zmagal. Hi!” In ga je pritisnil z bičem. Zares, še pred Ljubljano je šimelček planil mimo težke Srebrnjakove kobile, ki jo je Hojevec osvrknil z bičem in zaklical: “Vsaj ogni se, šklema stara!”

Srebrnjak je vpil za njim: “Ali ti je celo cesarska cesta preozka? Tudi za to se boš zagovarjal!”

Hojevec ga ni več slišal. Skodlželjno se je smejal na voziču. “K Figovcu ne pojdem. Rajši k Levu,” je sklenil, da bi se ne srečala v krčmi.

Ko je privozil za njim Srebrnjak, se je hotel prav tako ogniti sosedu in je takisto zapeljal na dvorišče k Levu. Ko je pa zagledal tam Hojevčev koleselj, je potegnil kobilu in tako strupensko naglo obrnil, da je skoraj zvrnil. Hojevec se mu je zarežal izpod predverja. Srebrnjak pa je krenil k Figovcu.

Poisкала sta vsak svojega odvetnika. Srebrnjak je tožil za slivo in osekano vejo, Hojevec je preganjal tata, ki ga je obesil Srebrnjak njegovim otrokom.

Zmagoslavno sta se vrnila vsak v svojo krčmo, se pogostila z golažem, ga veselo zalila in se odpeljala domov. Od bližnje zmagae omotična sta spotoma razmišljala samo to, kako bosta drug drugega opravičevala. Do obeda sta bila oba doma. Toda pri mizi ni bilo veselo kakor sicer. Obe družini sta gledali boječe na svoja gospodarja. Bila sta na videz dobre volje, toda obema se je brala z lica jeza in skrb. Zato so vsi molčali, tudi otroci, ki so bili po navadi neugnani besedniki. Samo žlice so previdno škrabale po skledi, od koder so skupno zajemali jed.

Obe ženski sta silno trpeli. Obe sta vse dopolne nemirno begali po hiši, po dvorišču in obe samo eno preudarjali: “Da je moralo priti tako!” Hojevka je Primožka ozmerjala za vsako stvarco, ga podila sem, ga gonila tja. Nikoli ji ni storil prav. Rada bi ga bila zlasala. Ni si upala. Se črhnila ni o slivi. Zakaj Primožek in oče — sta bila eno. Zatožil bi jo bil.

Srebrnjakova pa je zuhala Pavla, ker je vrgel kamen na sosedovo dvorišče. A ne zaradi kamna. Saj ni bilo nikogar na dvorišču. Kar tako, da bi se odtešala zavoljo vsega hudega, ki se je začelo pri hiši samo zaradi teh smrkavih otrok.

Dnevi, ko sta oba sosedu nestrpo čakala sodnega dne, so se vlekli v pušcobi, zadirčnosti in nepokojnih nočeh. Ženi sta skrivaj molili za mir in spravo. Zalostni Materi božji dajali v pušico in skušali gladiti vsaka po svoje.

Toda kako neki? Jeza, ki se je zagrizla v drob obema gospodarjema, je izžarevala na vso družino: na otroke, na hlapca, na dekle. Otroci, ki so prej hodili skupaj v šolo, so se ločili. Vsi so dobili po svoji poti, ob svojem času. Če so se srečali, so se ozmerjali. Primožek in Pavle sta se večkrat stepla in drug drugega tožila v šoli. Kazen pretepev ni ustavila. Na brala sta si vsak svojih zavetnikov, jih kupila s kruhom in pogačo, in tako so se rodile otroške vojske, ki so razburjale vso vas. Solarji so hodili domov opraskani po rokah, po nosu. Matere so začele očitati druga druga: “Vaš je našega opraskal!”

— “Vaš pa našega po nosu!” Jeza vaških dveh “kraljev” je zastupila srenjo, da je mešetar Lovrič, ki ni bil, da bi ga bil za zglede v oltar deval, kar jezen razsodil: “Če nam ni sam hudici tega zakuril, potem ga sploh ni.”

Ko so pri Hojevčevih mlatili,

je prišla pred pod Srebrnjakova kokoš. Ko jo hlapec opazi, iztakne od pluga otko in jo zadega v čopo. Z velikanskim kokodajsom sfrči kokoš domov; toda tam počene na tla in se ne gane. Gospodinja jo dvigne in vidi, da ima odbito nogo. Njena najboljša jajčarica! Premagalo jo je, da je začela zmerjati hlapca. Na pomoč je prišel Srebrnjak sam. Toda nič ni zmerjal. Zvabil je priče iz vse družine, kokoš so zaprli v kurnik, koleselj pa je oddrdal spet v Ljubljano k odvetniku.

Ko so isti dan pri Hojevcu večerjali, je primijavkala v vejo muca. Pok-pok-pok-pok je hodila po veži. Dekla jo je pogledala: “Jemnasta, naša muca! Glejte, kaj so ji storili, grduni!” Mucka je imela na tačkah s smolo prilepljene orehove lupine.

“Kdo, za zlodeja, je to storil?” bruhanje iz gospodarja, ki je vrgel žlico po mizi in divje gledal po družini.

Primožek se hitro oglasi: “Srebrnjakov Pavle!”

“Ali si ga videl?”

“Lovričev Francek mi je povedal. Za kos pogače.”

“Divjaki! Mu bom že posvetil!”

Dekla je s težavo rešila mucka orehových podkvic; vsi so se zgržali in hlapec je obetal Pavlu, da ga skrivaj tako pretepe, da bo pomnil.

“Da se mi ga nihče ne dotakne! To, kar je fant storil, je zoper postavlo. Skupil bo, kar mu gre.”

Drugo jutro je drdral Hojevčev koleselj v mesto — za novo pravdo.

Slednjič je prišel težko pričakovani dan obravnave. Odvetnika sta na dolgo in široko branila, zagovarjala in izgovarjala vsak svojega varovanca. In konec dolgega truda je bil: komisija na mestu!

In prišla je. Ob vereji so ležale po tleh raztrošene, od mravelj objedene gnile slive. Veja je žalostna povešala velo listje. Ko bi bila znala govoriti, bi bila vse skupaj vprašala: “Ali ste res znoreli?” Pa je molčala in tiho čakala usode.

Ko je sodnik povedal, kar je moral po paragrafu povedati, je mirno predlagal: “Ali je res ta veja vredna tožbe? Predlagam: poravnajta vsak svoje stroške, vejo v ogenj in mir!”

Vsi so za hip pomolčali. Le nemo so nekateri prikimali.

Tedaj zarohni prvi Hojevec: “Pravica naj se izkaže. Zato ste prišli, gospodje!”

Pridodal je z druge strani Srebrnjak: “Zato je sodišče, da pouči ljudi, kaj je tvoje, kaj je moje! Pravda do konca!”

In so začeli: Ali je veja visela vsa na Hojevčevu? Ali je veja tako močna, da je Primož obiral slive res na njej? Ali je segal po slive na druge veje? — Fant, le po pravici. — Kje je meja. — Vereja in ranta kažeta. — Vereja visi na Srebrnjakovo. — Zmerimo, za koliko! — Za pet centimetrov. — Postavimo verejo natančno navpično. — Koliko je veje odsekale? Aha — za pet centimetrov preveč. — Koliko je škode? — Na teh petih centimetrih bi pognale nove veje. Sedaj ne bodo. — Brez konca in kraja je tekla pravda; pisali so dolg zapisnik in nazadnje vsi skupaj niso vedeli, ali je usekano ali ubodeno.

Komisija je šla k Hrenčku in bila prav dobre volje na račun češpljevega okleščka — pet centimetrov dolgega.

Ko je prišla razsodba, da plačata vsak svoje stroške, ker pet centimetrov dolga češpljeva rogovila ni vredna groša, sta se oba raztogotila in se priložila.

(Dalje prihodnjič)

Napad na žrebeta

Govorica o volkovih se je hitro razširila po vseh okoliških vaseh. Ljudje so živino, zlasti drobnico, še pred mrakom zganjali v hleve in iz strahu pred volkovi skrbno zapirali vrata — hlevna in hišna. Gospodarji, ki so bili iz naše vasi že odnali kobile z žrebeti na pašo v najbližjo planino, so ugibali. Nekateri so se bali za konje in žrebete, drugi so trdili svojo, da se volk konj boji. Žal jim je bilo sočne trave murave krog koč in hlevov. Te trave goveja živina ni marala, konjem je bila pa slaviščica. Zato so kobile pustili na planini.

Ni še dobro pretekel teden, ko se opoldne oglasi na vasi znani zvonec Rožičeve kobile. Ni bila sama. Za njo so se zvrstile še stiri kobile z žrebeti. Zvonec je privabil gospodarje na vas.

“Kaj te je zmedlo, da si že prignal domov?” so kmetje tiščali v konjarja, ki je zadnji priripotal v cokolah na vas. Kobile so se vse obrnile h koritu, da se odžeja. Konjar je polno vrečo postavil predse na tla in nekam ježno odgovoril:

“Kaj bi me zmedlo? Ne jezika, dokler vam ne povem.”

Lastniki kobil so konjarja radovedno obstopili. Konjar Drejc je bil prileten mož, vedno več v gozdu kot doma.

“Žrebeta sem vam rešil pred volkovi,” je Drejc skoraj zarežal v gospodarje. Ti so ostrmeli in tesneje pritisnili k njemu.

“Tak brz povej!” so mu vsi hkrati rekli, a se tudi vsi ozrli po kobilah in žrebetih, ki so se ocejalili pri vodi. Nobene glave ni manjkalo.

“Vse vam razodenem, majčkeno strpite.”

Konjar je sedel na vrečo pred sabo in se opravičil: “Zaresno sem truden; bolj od strahu kakor od hoje!”

Nato je začel.

Ravno sem podkuril v koč, da si za večerjo skuham žganec. Potem pogledam skozi vrata koč po konjih. Stara Rožičeva kobilica se ni pasla. Stala je sredi konj in vlekla sapo skozi nos, da so ji nozdrvi plale. Kaj le voha? sem si mislil. ‘Prama, Prama, kaj vohlaš? Ali preizkušaš veter, če bo jutri še lepo?’ Prama, ki se je na vsak moj klic vselej obrnila k meni, se to pot ni ozrla.

Še je vohljala. Zdajci nekam čudno zahrza. Vse kobile dvignejo glave in jo pogledajo. Prama zahrza glasneje. Tedaj se zbero vse kobile z žrebeti krog nje. Prama hrza še in še. Kobile so jo umele, jaz pa nič. Povalila jih je za sabo na tisto okroglo ravnino, saj veste, na desno plat od koč. Tam so se ustopile naokrog, potisnile žrebete v sredo in vse z dvignjenimi vratovi vohljale po zraku. ‘Volka vohajo,’ me je prešinilo. Toliko da sem segel na tla po tam zasajeno sekiro, se je oglašilo: Tulba, divje zavijanje, lajež! Sveti Štefan, ki si za konje, pomagaj! Toliko sem se vzdihnil, ko sta dva volka skočila iz gošče. Nič me ni sram povedati, da sem ves drgetal.

“Od strahu,” je nekdo zinil na glas.

“Seveda od strahu. Pa se nisem bal zase, saj sem z eno roko držal za kljuko na vratih v ko-

čo, z drugo pa sekiro. Za žrebete sem se bal, da vež. Za prvima dvema volkovoma, ki sta tik gozda za hip obstala, jih je prutilo še pet. Potlej se je pa začelo. Živemu človeku ne privoščim, da bi to preživel, kar sem jaz: Skočil sem v koč in zarinil vrata. Skozi okno sem gledal napad. Volkovi so se zaleteli v kobile. Tedaj so se za bliskale podkve. Kobile so se kale ko nore po volkovih in jih odbijale. Prav droben volčič se je zmuznil med kobilami. Dišala so mu žrebeta. Korenova kobilica je šavnila z zobmi po njem, ga zgrabila za vrat in ga vrgla kvišku, kar čez žrebeta. Tam ga je ena — ne vem ravno čigava — pomendrala s prednjimi kopiti, da se je iztegnil. Dobili so jih pa po odprtih gobcih menda vsi. Sedaj je odletel po tleh ta, potlej oni. Nekaj jih je stisnilo repe in so se umaknili tuleč v gozd. Bržkone z na pol ubitimi buticami. Ko so se zadnji štirje ponovili naskok in je bil vsak pobožan s podkvijo, so z grdim laježem še ti pobegnili. Kobile pa sklenjenega kroga niso pretrgale. Stale so tako dolgo, da jih je obsvetila luna. Ker sem od starih pastirjev slišal, da se volk ognja boji, sem previdno stopil iz koč in zažgal pred njo kup nabrane hoste. Tudi kobile so bile vesele ognja. Hvaležno so mi zahrzale in se potem zvrstile vsaka s svojim žrebetkom v prazen hlev. Jaz sem prijel sekiro, skočil za njimi in zarinil hlevna vrata.”

“Presneto so se ti tresle hlače, kaj?”

Drejc ni nič odgovoril. Vstal je, potegnil iz vreče ubitega volčiča in ga vrgel gobeždaču pred noge.

“Na, zamaši si z njim svoje grde čeljusti. Da ne poročete, da sem lagal. Ta je za pričo.”

Vsi so vzklikli od veselja in soglasno rekli: “Drejc, vsak po goldinarju ti dodamo za pašo. Dobro si jo izvozil, ko si prignal konje vse rešene dorov.”

“Lepo zahvaljeni za goldinarje. Sedaj naj me pa kdo še na kosilo povabi, saj včeraj še večerjal nič nisem.”

Avlo za ženske

“Predvsem se ne bi smel ustaviti.”

Proizvajalci avtomobilov bodo morali v prihodnje upoštevati predvsem želje in zahteve žensk, če bodo hoteli prodati svoje izdelke. To namreč zahtevajo ameriške voznice avtov, katerih število se je v zadnjih letih močno povečalo. Konec leta 1969 je imelo vozniško dovoljenje 108 milijonov Američanov, med njimi kar 46 milijonov žensk. Američanke zdaj trdijo da se avtomobilska industrija sploh ne zmeni zanje, se

pravi za njihov okus, potrebe, želje in smisel za praktičnost.

Lotile so se najprej oglašanja avtomobilske industrije, ki da je sestavljene tako, da se obračajo samo na moške: z raznimi tehničnimi izrazi in podatki o lastnostih in sposobnostih motorja, ki jih ženske niti ne razumejo niti se ne zanimajo zanje. Zato bi bilo najprej pomesti s pred-sodkom, da ženske avtomobil ne zanima drugače kot na zunaj.

Prav tako trdijo, da je zastarela in nemogoča predstava, po kateri naj bi o nakupu avtomobila odločala ženska — seveda v zakonu. Resnica je drugačna, saj se ženske ne spoznajo na tehniko, tako da plivajo na moške kvečjemu tedaj, ko gre za barvo avtomobila ali prevleke sedenežev.

Kakšne lastnosti naj bi imel “avtomobil za ženske”?

“Predvsem se ne bi smel nikdar ustaviti,” je odgovorila uradnica newyorške reklamne družbe. “V grozo nas spravlja vse, kar je pod pokrovom motorja, zlasti tedaj, ko motor neha delovati. Rade bi se varno počutile, kadar smo za volanom. Želimo si varnosti zase in za ljudi, katere prevažamo, zlasti če gre za otroke. Zato bi si želele avtomobil, ki bi bil kar se da varen ob nesreči.”

Caldwellova pravi, da se v večino ameriških avtomobilov težko vstopi in izstopi iz njih. Niso narejeni tako, da bi ustrezali zahtevam in potrebam gospodinje, ki uporablja avtomobil na vsakdanjih opravkih. Tako ni prostora za odlaganje vrečk in zavojev: na prvem ovinku — zleti vse v drug kot. Ameriški avtomobili so preveliki, zato je z njimi težko parkirati, porabijo preveč gasoline, torej niso “prevozno sredstvo”, ki naj bi bil za žensko. Moški so pač drugačni in avtomobil je zanje simbol družbenega položaja.

Industrija bo morala upoštevati želje žensk, saj okoli 50 odstotkov Američank dela. Razen tega je treba upoštevati, da je leta 1970 kar 82 odstotkov ameriških družin imelo avtomobil in da so imeli v 30 odstotkov družin več kot en avtomobil.

Libija in Egipt naj bi se združila v eno državo

BEIRUT, Libanon. — Predsednik Libije Muammar Kaddafi naj bi bil v imenu Revolucionarnega poveljniškega odbora ponudil Egiptu pretekli februar združitve Libije z Egiptom v eno državo.

Kot je Kaddafi sam povedal v nedeljo v nagovoru vojaškim prostovoljcem v taboru v bližini Tripolija, je predsednik Egipta Sadat sporočil, da bo na ponudbo odgovoril do konca tega meseca.

Libija je obsežna, toda puščavska država zahodno od Egipta v severni Afriki. Dokler niso pred 10 leti odkrili tam velika ležišča petroleja, je bila med najrevnejšimi arabskimi državami. Ko so začeli petrolej na veliko črpati iz zemlje, je postala v nekaj letih Libija ena najbogatejših arabskih držav, ki ima toliko dohodkov, da ne ve kam z njimi. V njeni zakladnici naj bi bilo od 3 do 5 bilijonov dolarjev. Njeno prebivalstvo ne presega dveh milijonov.

Egipt je poljedelska in delno industrijska razvita država z okoli 40 milijoni prebivalstva, pa z zelo nizko življenjsko ravni. Libijski bilijoni bi mu brez dvoma prišli zelo prav.

So Rusi zvedeli kaj prida novega o Veneri?

MOSKVA, ZSSR. — Preteklo soboto je pristalo na Veneri sovjetsko vesoljsko vozilo Venus 8. Po dosegi ozračja je oddajalo 50 minut, nato pa je utihnilo. Kaj se je z njim zgodilo, Rusi niso povedali, toda precej očitno je, da je zgorelo na vroči površini Venera.

Venus 8 je pristalo na osvetljenem delu planetar in o tem,

kar je tam našlo, poročalo nazaj na Zemljo. Rusi so poslali slično vesoljsko ladjo Venus 7 na Venero decembra 1970, ki je pristalo na temni strani in že po 20 minutah utihnilo.

Butan dobil 18 let starega kralja

NEW DELHI, Ind. — V Himalaji je mala državica Butan, ki je v pogledu varnosti povezana z Indijo. Pretekli petek je v Nairobiu v Keniji v Afriki umrl 45 let stari butanski kralj, ko je šel tja iskat zdravniško pomoč. Umrlega je nasledil v Butanu 18 let stari princ Jigmé Singhi, ki je študiral na zahodu.

Sedaj umrli kralj Jigme Dorji Wangchuk je pozval sina domov leta 1967 češ, da se mora živeti v domače razmere, ker ga sicer prebivalstvo ne bo sprejelo in trpelo kot svojega vladarja.

“Narodna nestrpnost” jih je spravila v ječo

ZAGREB, SRH. — Pretekli teden je bilo tu obsojenih od 3 mesecev do 1 leta zapora 8 visokošolcev, ki so bili obtoženi “narodne nestrpnosti” v času lanskega nemira na Hrvaškem. Glavni študentovski vodniki bodo prišli pred sodnike prihodnji mesec.

Prihodnji mesec se bo začel tudi proces proti vodnikom Matice Hrvaške, ki jih komunistični režim dolži pripravljanja in kovanja “protirevolucije”. Napovedujejo, da bodo kazni toliko stroge, da bodo vzele veselje drugim za podobne nastope, pa vendar omejene v taki meri, da ne bodo ustvarile iz obtoženih “narodne mučenike”.

Help Wanted Male

Male Help Wanted

Permanent opportunity for man with mechanical ability to progress to factory manager. Must be able to read, write and speak English. Apply

FIFTH AVENUE COFFEE

1108 W. 9th St.

621-2508

(144)

Ženske dobijo delo

Hišno delo

Iščemo žensko za dnevno delo, mora razumeti angleško in mora imeti svojo transportacijo.

Kličite 247-4592

(146)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

6-sobna enodružinska hiša z garažo in velikim vrtom je ugodno naprodaj na E. 60 St. Za pojasnila kličite: 951-9252.

(143)

V najem

Oddamo 5 sob zgoraj, neopremljene, na novo dekorirane na Norwood Rd.

Kličite 729-7559

(143)

Hiša naprodaj

Dobra 4-družinska, z alumi nijem obita hiša, vsako stanovanje po 5 sob, velik lot, je naprodaj v fari sv. Vida, na 7023 St. Clair Ave. Kličite 391-8572

(149)

Naprodaj

Trgovina z železnino, obstojča 40 let. Se mora prodati. Cena zmerna. Na E. 69 in St. Clair Ave. Kličite 361-1635.

(147)

Naprodaj

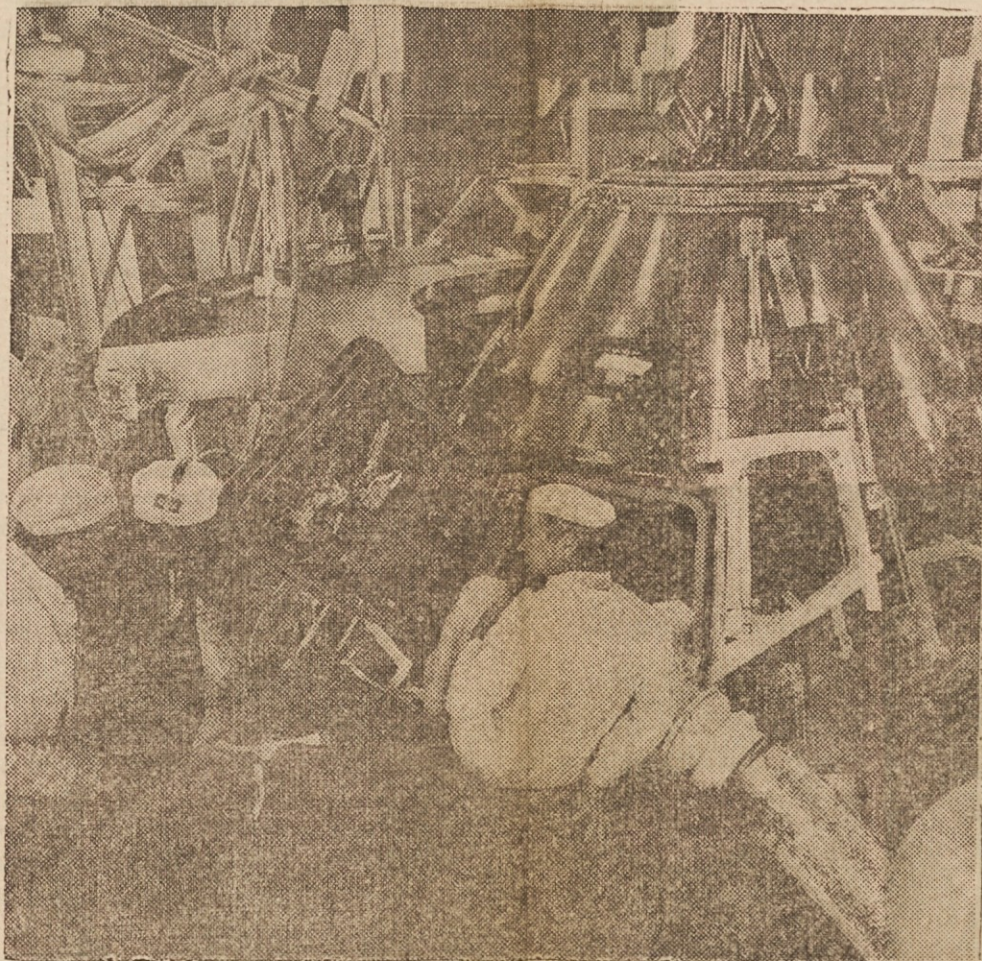
Zidano poslopje na St. Clair Ave, 6 stanovanj, vse opremljene, in 2 trgovini. Se mora prodati. Zmerna cena \$17,500. Kličite 361-1635

(147)

V najem

Lepo 6-sobno stanovanje, vse sobe velike, se odda na 1081 E. 71 St. Vprašajte za Mrs. McCrady, apt. št. 1 zadaj, ali kličite 843-8033.

(147)

PRIPRAVE ZA APOLLO 17 POLET — Poveljnik odprave Apollo 17 Eugene Cernan pri pregledu vesoljske ladje v Kennedy Space Centru v Floridi. Poleg Cernana sta člana posadke še Ronald E. Evans in Harrison H. Schmitt.

IVAN PREGELJ:

Magister Anton

ZGODOVINSKI ROMAN

Zolna je vzel vrč in hlastno pil. Magister je videl, da se mu roke tresejo in da se mu vino ob ustih polija po bradi.

"Res si slab," je vzkliknil, "povej že no, kaj ti je! Ali imaš mrzlico?"

"Kaj mrzlico," je odvrnil že dokaj bolj živo Zolna, "luknjo pač, v hrbtu. Za dva palca jo imam pod rebra. Ali naj tak plešem in žrem?"

"Ranjen si?" se je ustrašil magister. "Kdo pa te je?"

"Nalašč me ni," je odvrnil Zolna mirno. "Zato pa zdaj skrbim zame," se je nato hahljal. "Svoje žive dni nisem imel toliko piti, glej!"

Bil je kaj dobre volje in je pripovedoval:

"Ze tri tedne ležim. Zdi se mi, da se je rana že zacelila. Pa sem se polenil in potuhnil. Ležim, pijem in počivam. Kaj neki! Za bolečine, sem dejal, naj bo. Dokler ne vstanem, plačujem nerodnej, ki pravega suniti ne zna in je vesel, da ne mara ne lekarja ne ranarja, kvečemu krčmarja, ki me previja in je tudi zadovoljen, da še ne morem na noge, ker služi."

Pripovedoval je nato, kako so se nekega večera v krčmi domačini stepli, zbili luč na tla in je nato uglednega meščana sin sunil njega mesto svojega nasprotnika. Pozneje da so se lepo streznili in pobotali, tako da bi se nič ne izvedelo. Tako da je zdaj vsem prav.

"Pa se ti je le šlo za življenje," je menil magister.

"Kaj zato," rekel je Zolna. "Saj ni nobena taka dobrota." Postal je nekam zamišljen in pil hlastno. Magister ga je vprašal, kako ga je zaneslo do Rima.

"Takrat," je začel pripovedovati Zolna, "ko si me v Ljubljani preskrbel za pot, bi bil kmalu našel svojo srečo. Popijal sem še nekaj dni po Ljubljani. Z zadnjimi novci pa ves trezen sem zšel v krčmo nekam pred mesto. Krčmarica je bila mlada vdova, pa sem ji moral biti všeč. Teden dni me je hranila, da sem ji pretakal vino v kleti. Kar odkrito me je pohvalila, da delam, kakor gre; pa je beseda dala besedo. Zmenila sva se, da bi se mogla za pust vzeti, če bi redno postati imel voljo in namen. Kakor sem verjel, sem obljubil. Za delopust mi je potem dala celo denarja, pa rekla, naj grem in se po mestu sprehodim, stopim v cerkev pa se Bogu priporočim. Obljubil sem, šel, le v cerkev ne, pa me je zato sam vrag menda vrgel, ko sem se vračal, v beznico ob poti, da sem se zasedel vso noč, prepil nato še vso nedeljo in prišel šele

v ponedeljek k svoji krčmarici. Nobene mi ni rekla. Dala mi je jesti in me pustila, da sem se naspal. Ko pa sem prišel v torek v klet, je tam že drugi pretakal vino. Vdova pa mi je rekla, naj grem zbogom. Videl sem, da ji ni lahko; naj ostanem, pa ni hotela več reči. Me je pač spoznala, da ne bo obstanka z menoj. Pa sem šel. Kaj sem hotel drugega?"

Pripovedoval je nato, da je šel čez Gorico in bil nekaj časa vratar pri glavarju Hanibalu d'Eckhu, nato vrtnar pri grofu Strassoldu in končno hlapec pri nekem duhovnem na Vipavskem, vse dotlej, dokler ga niso po vrsti vsi spoznali, da mu ni obstati. Tako je potoval v Italijo, stradal, našel kruha v Bologni pri bogatem meščanu, kateremu je učil tri sinove, šel nato z nekakimi pevci in glumači na pot in prišel v Rim, kjer je našel zaslužka pri slikarju, ki je pred mesecem dni umrl.

Magister je z bridkim pomilovanjem poslušal zgodbe mahodraga človeka. Saj so bile nekako podobne njegovim nekdanjim lastnim doživljanjem. Zato se mu je Zolna smilil in je dejal:

"Jernej! Greh je, da se tako zametuješ."

Zolna ni odgovoril. Zamižal je in se delal, kakor da dremlje. Tegobno je menil nato:

"To je res. V Italiji ni nič zame. Ko okrevam, otresem prah, pa pojdem nazaj proti severu. Med Nemci bom morda le našel kaj pripravnega posla zase. Potrudil se bom."

"Potrudi se!" je pritrdil magister. Nič ni več vedel, čemu naj se še dalje mudi v prostoru, ki je kahal zoprne vonje, da so ga dušili in mu vzbujali gnus in željo, da bi že dahnul v svetlo luč in dan. Tedaj pa je Zolna vprašal, kaj je pa magistra privelo v Italijo. Magister ni sprva vedel, kako bi se zaupal prepalemu znancu. Bal se je, da bi ga zanikarni niti ne umel.

"Si gotovo še vedno v škoflji službi?" je ugibal Zolna.

"Sem," je povedal magister in dostavil, da je pospremil nekaj škofovih gojencev v šolo pri

novih menihih.

"Poznam," je dejal Zolna, "to so močno dobre šole." Le pravi gospodar, ustanovitelj Ignacij da je umrl.

"Živi pa oče Fruzij, ki mu je soroden," je odvrnil magister. Zolna je vprašal malomarno, kako je ime gojencem, ki jih je magister privedel. Nato je menil:

"Kaj pa ti? Ali boš vedno le škofu magistril?"

"Duhovnik sem," je tedaj povedal magister. Zolna je ostrmel. Potem je menil bridkostno trdno:

"Lej, saj je prav, vreden si. Ko ozdravim, te posetim pri maši. Kje daruješ navadno?"

Magister je odgovoril v zadregi:

"Mašujem še ne."

"Kakšen duhovni pa si?" se je zavzel Zolna. "Torej še nimaš vseh redov?"

"Imam!" je povedal magister in prosil, naj se Zolna ne smeje, če mu pove, zakaj je novo mašo odložil.

"Kaj se bom smejal?" je rekel resno Zolna. Tedaj je magister povedal, kako se je zaobljubil, da hoče novo mašo peti le v Štajnlu pa šele tedaj, ko izvrši nalogo, ki jo je zaradi Boga in iz ljubezni do bližnjega vzel nase. To trenutje, ko je pripovedoval, je svoji obljubi še eno pokoro dodal: da bo odložil svoj prvi dar še za tega nesrečnega izgubljenca Jerneja, da bi vsaj z Bogom spravljen in skesano umrl. Tako je sklenil in povedal, da išče izgubljenega gojenca jezuitske šole, ki mu ga je s prave poti zavel hudoben človek.

"Kdo je neki?" je vprašal je povedal za Jurija Stradiota. Zolna.

"Pavel Skalec, nezakonski sin moje edine in zadnje sorodnice," je povedal magister.

"Za zapeljivca sem te vprašal," je rekel Jernej. Magister (Dalje prihodnjič)

JOS. ZELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVENUE

Tel.: 361-0583

COLLINWOODSKI URAD

452 E. 152nd STREET

Tel.: 481-3118

Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpologo
Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo

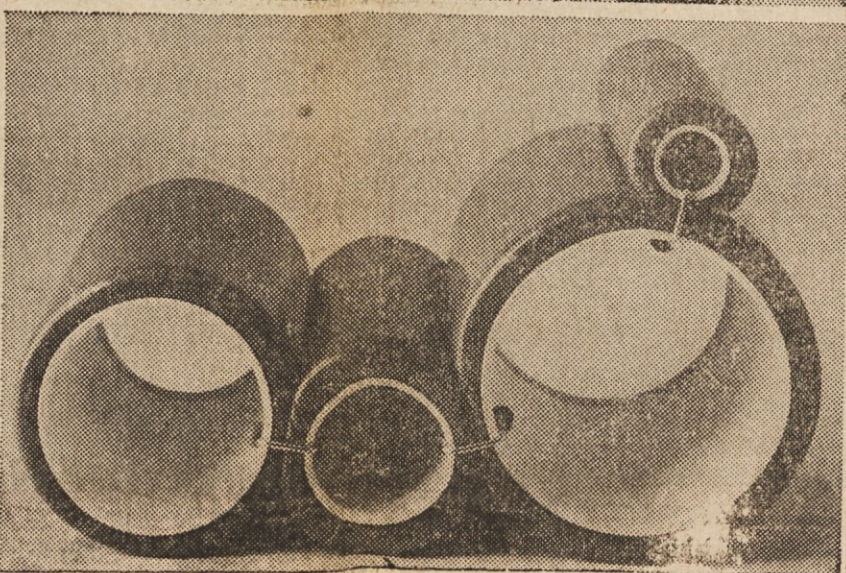
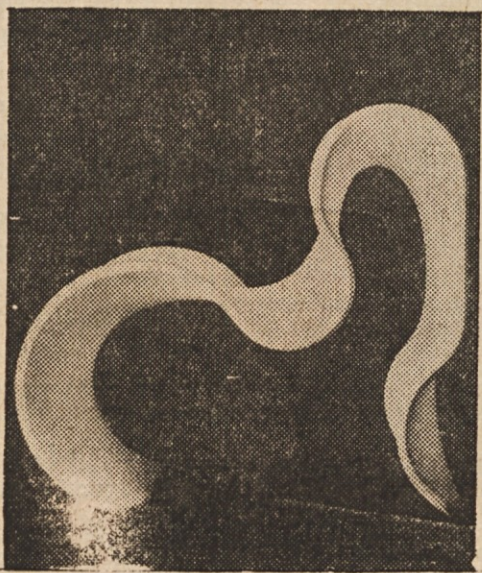
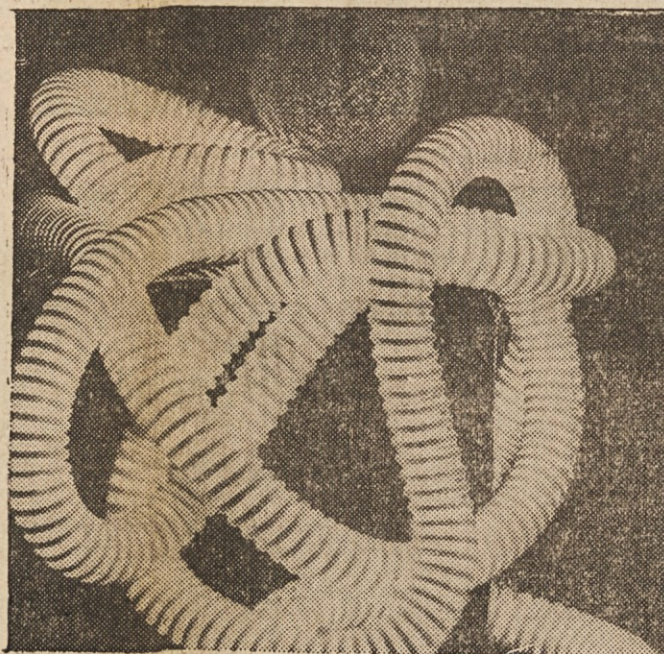
PRIZOR Z ZABAVO? — Nikakor! To je prizor iz filma "Pozejdonova dogodivščina", ki so ga nedavno snemali. Prikazuje skupino ljudi, ki se rešuje s ponesrečene potniške ladje. Sprejaj na levi tolaži Stella Stevens Ernesta Borgnina, na desni pa začuden sedi Paul Gallico.

BALET NA OBALI — V okviru programa za telesno zdravje in trdnost vodi Ann Dugan baletno telovadbo na obrežju pri Evanstonu, Ill.

Outer Space Look

in new home furnishings actually comes from Italy, from an exhibition of ultramodern design at New York Museum of Modern Art. The snakelike flexible lamp of plastic and metal, right, glows with 20 light bulbs. Sculptured piece, below left, is a "bow" armchair constructed of shoped iron tubing covered with tensed stretch fabric. A never farther-out chair, below right, is an assemblage of padded plastic tubes.

TRAVEL DUO—Jet-age cotton knits travel in fashion and comfort. The tri-colored cotton jacquard body shirt goes over a pebble knit skirt with tie belt and top-stitched detailing. The outfit's by Koret of California.

The Holy Family Society of the USA

ONE FAIRLANE DRIVE JOLIET, IL 60434

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH
AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Participating in the Catholic Communications Foundation.

Družba

sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Joseph L. Drasler
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Matthew Kochevar
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frances Yucevicius
Social Director	Nancy Owen
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

Preparation for the 19th General Convention

Dear Valued Members of the Holy Family Society:

The 19th General Convention of the Holy Family Society will be held on August 19 and 20, 1972, in Chicago, Illinois.

In order to have a very successful and productive Convention, the Supreme Board requests that you submit in writing any business you want brought up at the Convention. If you or your Lodge have any problems or can offer suggestions which will enable your Society to be of more service, please participate and send your request or proposal in writing to the Supreme Board at the Home Office. I would ask that any suggestions reach the Home Office by AUGUST 11, 1972, so they can be assigned to the proper Convention Committee for study.

Fraternalty yours,
HOLY FAMILY SOCIETY — USA
ROBERT M. KOCHVAR,
Secretary

Naročite se na revnik "Ameriška Domovina"

EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očiščene piščance, na kose zrezane, popolnoma svoja jajca ter vseh vrst perutnino. Pridite in si izberite!

HOWARD BAKER

549 East 185 Street, Euclid

531-8187

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628